

tage op, efter at vi har levet op til de forpligtelser, som følger af, at vores hovedstad er årets europæiske kulturby.

Derfor har seks partier, Venstre, Det Konservative Folkeparti, SF, Fremskridtspartiet, Enhedslisten og Dansk Folkeparti, spurgt statsministeren, udenrigsministeren og justitsministeren: Hvilke oplysninger kan regeringen give om forløbet af Rushdie-sagen og om begrundelsen for at aflyse Rushdies besøg den 14. november dette år, samt hvilke konsekvenser regeringens håndtering af sagen får?

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er godt, at vi med denne forespørgsel får lejlighed til at gennemgå beslutninger og forløb i Rushdie-sagen. Jeg håber, at vi i dag også får lejlighed til at gennemgå reaktionsmønstre og motiver i Rushdie-sagen, og jeg håber, vi kan holde fast ved, hvem der har hvilket ansvar, og hvem der har besluttet på hvilket grundlag, for sagen handler om en ubehagelig, men nødvendig beslutning, som regeringen fastholder.

Jeg skal komme tilbage til de forsøg, jeg har set på at sætte spørgsmålstegn ved den klare indstilling, sikkerhedsmyndighederne i Danmark kom med. Der vil ikke blive sparet på diskussionen og på replikkerne, og jeg vil gerne varsle på forhånd, at jeg ikke accepterer, at regeringens beslutning om at imødekomme en klar indstilling fra sikkerhedsmyndighederne ikke bliver accepteret. Det er regeringens ansvar, og det forbliver regeringens ansvar. Sådan var det i går, sådan er det i dag, sådan er det i morgen.

Sagen handler derfor ikke om, at regeringen påtog sig det nødvendige ansvar for at acceptere en klar indstilling fra de danske sikkerhedsmyndigheder. Det er ikke det, sagen handler om for mig. Sagen handler om noget helt andet. Sagen handler om, hvorvidt der var grundlag for at kritisere regeringen for håndteringen, da man skulle tage konsekvensen af en ansvarlig og uangribelig beslutning. Det er jeg enig i der er grundlag for at kritisere. Det har jeg fra starten ikke lagt skjul på. Den efterfølgende håndtering fik et utilfredsstillende forløb, blev mangelfuldt håndteret, plaget af en række fejlskøn og misforståelser.

Med dagens debat afslutter vi et forløb, hvor Folketinget har haft lejlighed til at granske beslutninger og sagsforløb. Misforståelser skulle

derfor i princippet være ryddet af vejen. Det er jeg ikke sikker på. Det må den efterfølgende debat vise.

Men for resten – jeg føler trang til at oplyse, inden den fra visse sider påtagne selvforherliggende og uendelig letkørende indignation og forargelse får ny orkanhøjde, at hr. Salman Rushdie har fået overrakt sin pris under værdige former. Det fandt sted i går under præcis de former, som var aftalt i forståelse med hr. Salman Rushdie. Hr. Salman Rushdie har i øvrigt forladt vores land i denne runde og skal være velkommen på et andet tidspunkt til enhver tid. Jeg nævner det, fordi det er vigtigt at huske, at det, man har talt om, er opfyldt, og det, vi har villet, er nået.

Men nu først lidt om de vilkår, hvorunder en regering altid må arbejde, og dermed de vilkår, hvorpå debatten i dag finder sted.

Enhver, der har haft ansvaret på regeringsbænken, ved det jo godt. Der er visse informationer, der er visse oplysninger af sikkerhedsmæssig karakter, som man kan bruge i det politiske spil, men som en regering ikke kan bruge i det politiske spil. Jeg skal derfor bare for god ordens skyld minde om, at sagens aspekter også har karakter af sådanne sikkerhedspolitiske hensyn, som er fortrolige. Det kan man så bruge mod os. Jeg ser klart i øjnene, det betyder en vis defensiv attitude herfra, og det kan man hygge sig med, men jeg siger bare på forhånd, der vil være spørgsmål, jeg ikke vil eller kan – og måske mest ikke kan – besvare.

Det er ikke muligt i Folketingssalen, hvor meget jeg end gerne ville, at give fuldstændig 100 pct. tilbunds gående udredninger om det nærmere indhold af den sikkerhedstrussel og den sikkerhedsindstilling, som regeringens sikkerhedsmyndigheder gav os, da vi traf vor beslutning. Jeg kan også sige til den danske befolkning, at Folketinget i øvrigt under indskærpet fortrolighed har fået nærmere oplysninger både i det Udenrigspolitiske Nævn og i Folketingets Kontroludvalg. Man må have forståelse for disse dele i den videre debat. Det har man måske ikke fra alle sider, men det har regeringen tænkt sig at fastholde.

Og lad mig så for god ordens skyld også slå fast, at regeringen afviser at bruge dagens debat til en diskussion om, hvad den ene, den anden eller den tredje embedsmand kunne have tænkt sig at gøre eller måtte have gjort. Jeg understreger, det er et anliggende alene mellem ministre og regeringen og de pågældende, hvis der er